

bylo krátce po jedenácté večerní, když se Václav Mádr vrátil ze služby domů. Provádět ostrahu objektu na volném place, když přepřchává a vane studený vítr, není nic příjemného, a tak jeho často se měnící nálada byla na bodu mrazu.

Podle ustáleného zvyku si měl ohřát jídlo uschované a připravené v lednici. Když uviděl hrachovou polévku, zvedla se v něm žluč. Vešel do ložnice a rozsvítil.

„Co je, co se děje?“ lekla se jeho družka.

„Hrachovku si strč do pr...“, křičel zvýšeným hlasem. „Chci slepičí. Jsem celý prostydý, a ty se válíš v posteli. Koukej vstát a ať je to hotový. Dlouho čekat nebudu.“

Vstávala ráno ve čtvrt na šest, ale poslušně vyskočila a šla do kuchyně. Věděla co by následovalo, kdyby to neudělala. Facky a ničení zařízení.

S Mádrem se znala ještě z doby, kdy žil její manžel Karel. Pracovali u jedné firmy a docela si rozuměli. Jednou se Karel zdržel v práci, něco oslavovali, a když se v pozdních nočních hodinách vracel domů, tak ho přejel vlak. Nikdy se nevysvětlilo, jak se na koleje dostal a co tam vlastně hledal. V té době ji Mádr hodně pomohl a nakonec, po půlroční známosti, se dali dohromady. Mádr byl šest let rozvedený, bydlel na ubytovně a Zdena Bednářová cítila, že někoho potřebuje, že není dobře člověku samotnému. Snad si to myslel i Mádr, možná chtěl jenom řešit svou bytovou otázku, nebo chtěl někoho, kdo by mu posluhoval, někoho, koho by mohl tyranizovat. Přihlásil se do bytu a za necelé tři měsíce se šídlo dostalo z pytle ven.

Začal pomalu, polehoučku. Nutil ji oblékat se, jak on chtěl, i když neměl vkus a jeho kombinace oblečení patřila spíše do cirkusu, nutil ji ukládat věci přesně vyrovnané a když se mu něco nelíbilo, musela je znovu a znovu rovnat a samozřejmě se soustředil i na jídlo. Tu se mu nelíbilo to, pak zase úplně něco jiného. Hádky, výstupy, scény... Jedno přísloví říká – hádka je solí lásky, ale ať vám neujeďe ruka. A Mádrovi ruka ujížděla a jeho fantazie jak ponižovat a utlačovat Zdenu neznala mezí.

Bála se, že zůstane sama. Bylo jí šestatřicet a nebyla žádná velká krasavice, ale také nebyla ošklivá. Byla čistotná, pracovitá a bohužel, nebyla schopna postavit se na odpor a bránit se. A jak už to bývá, zbabělec, který vycítí, že protivník se nebrání, že se bojí, tak nátlak stupňuje. Došlo to tak daleko, že jednou, když ji Mádr ohrožoval rozpálenou žehličkou a popálil ji na rukou, dala na rady obvodní lékařky a sousedky Žáčkové a zašla na policii.

„Já vám to dosvědčím,“ prohlásila Žáčková. „Nikdo nemá právo jiného týrat. To přece není žádný život. Jestli se nepostavíte, tak vás zničí.“

Vyslechli ji, sepsali protokol, vyslechli svědky a Mádra.

„Je pitomá,“ opakoval stále dokola.



„Chce mě ponížit, dostat do područí, abych poslouchal a klopil prachy. To si přece žádný chlap nedá líbit, tak jsem ji někdy sem tam klepl, to jo, nezapírám, ale v každé domácnosti je něco, tak z toho neřešte vědu, jsme přece chlapi, ne?“

Jenže policisté vyhodnotili zjištěná fakta, konstatovali, že skutková podstata trestného činu je naplněna a zahájili trestní stíhání.

Uběhl týden a na obvodní oddělení přišla Zdena Bednářová.

„Rozmyslela jsem si to,“ sdělila policistovi. „Nepřeji si, aby můj partner byl stíhán a souhlas ke stíhání vám nedávám.“

„Kdo vám poradil tento postup?“

„Václav... tedy Mádr. Přinesl to z práce a má pravdu. Špinavé prádlo se má prát doma.“

Josef KRATOCHVÍL

Ilustrace Kristina POKORNÁ

OTÁZKA:

Poškozená vyslovila nesouhlas se stíháním útočníka. Má její stanovisko nějaké právní účinky – například nemožnost zahájení trestního stíhání?

1. ano
2. ne

Řešení zasílejte na adresu redakce nejpozději do 30. dubna 2008

Řešení z č. 2/2008 zní:

Řešení poskytuje § 13 z.č. 283/1991 Sb., o Policii ČR. Jestliže se nepodaří totožnost předvedené osoby zjistit, a to ani např. pátráním v evidenci obyvatel, je policista oprávněn předvedenou osobu vyzvat k provedení nezbytných služebních úkonů jako je např. zjištění zvláštních tělesných znamení. Jestliže se předvedená osoba nechce dobrovolně podvolit, je policista oprávněn její odpor překonat. Správná je odpověď č.1.

Ze správných odpovědí jsme vylosovali: Josef Hájek, Hodonín; Vlasta Kohútová, Tachov; Jaroslav Dudek, Mečtř.

Všem vylosovaným blahopřejeme a zasíláme knižní odměnu!

deset minut s

POLICISTA §

Kupon č. 4/2008